

	I	V	H	П	М	О
1. Динамо	26	20	5	1	64-14	65
2. Шахтар	27	17	5	5	64-25	56
3. Кривбас	27	14	10	3	36-14	52
4. Карпати	26	13	9	4	44-26	48
5. Металіст	27	13	5	9	28-29	44
6. Металург М	26	12	5	9	32-25	41
7. Металург Зп	26	12	3	11	43-39	39
8. ЦСКА	26	10	8	8	31-29	38
9. Таврія	27	9	7	11	29-34	34
10. Зірка	26	8	7	11	24-31	31
11. Нива	27	7	7	13	25-34	28
12. Ворскла	26	7	5	14	25-38	26
13. Металург Д	27	6	7	14	25-44	25
14. Дніпро	25	7	4	14	18-35	25
15. Прикарпаття	27	5	5	17	22-54	20
16. СК Миколаїв	26	2	6	18	16-55	12



# СЬОМІЙ ТИТУЛ

№ 56 (479). Субота, 29 травня 1999 року

Засновано в березні 1991 року



## Український ФУТБОЛ



Ціна вільна

видання газети Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

# ДИНАМО!

Чергове чемпіонство "Динамо" сприймається по-буденному звично, проте оптимістичні паростки справді хвилюючого завтра простежуються доволі чітко.

Запрошення в "Шахтар" Анатолія Бишовця засвідчує, що донецькому клубові вже замало віце-чемпіонських регалій і він готовий не декларувати, а вести боротьбу за титул найсильнішої команди країни. Загострення конкуренції на найвищому рівні — тільки воно й ніщо інше — може дати реальний і достоту потужний поштовх розвою вітчизняного футболу. За великим рахунком, не головне, хто виграв турнір, — важливіше, щоб суперництво існувало насправді, а не тільки в передсезонних словесних баталіях.

"Динамо" стало прикладом для "Шахтаря" — маяком, на світло якого орієнтуються ті, хто блукає мавніцями сучасного футболу. Можна зійти на п'єдестал пошани, навіть жебракуючи, щоб за рік опинитися серед турнірних аутсайдерів, або залишити після себе "випалену землю". Й так було в Україні.

"Шахтар" натомість обрав динамівську модель, подбавши про створення необхідної інфраструктури й сучасної клубної бази в широкому розумінні цього слова.

Уже не тільки "Динамо", а й гірники поведуть за собою решту. Насамперед —



Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ.

"Кривбас", який воліє творити по-справжньому сучасний клуб з огляду на перспективу, а не просто збирати турнірні очки, щоб потішити сьайом медалей "батьків" міста й спонсорів, або заробити на локальному триумфі.

Наступний сезон має підтвердити чи спростувати честолюбні плани "Металіста", "Карпат", мариупольського та запорізького "Металургів", які, на мій погляд, уже готові до штурму змагальних висот і можуть закласти підвалини сучасного клубного господарства.

Нашому футболу бракує не коштів, а незалежності. Готовності мати свою думку, своє розуміння ситуації та перспективи і вміння не тільки відстояти, а й реалізувати власні ідеї на засадах справедливості й доречності, притаманні одиницям. Якщо усвідомлять цю необхідність в елітних колективах, то з'являться потрібні кошти і виникнуть передумови для створення на якісно вищій організації, а отже, й турнірний рівень.

І в цьому прикладом також є "Динамо".

Вітаючі семіразових чемпіонів України, зичу їм насамперед появи надійних і гідних партнерів у штурмі вершин — ігрових, господарських, змагальних. Од того виграв весь український футбол.

Валерій ВАЛЕРКО.



## 102 СЕКУНДИ...

### ЩАСТЯ

**"ОПТИМІСТИЧНА ТРАГЕДІЯ"**

До цього фіналу вони йшли майже десять років. Майже десять років їм не щастило. Майже десять років хіба що лівий не повчав їх як правильно грати. Майже десять років вони терпіли й вичікували. Британія цього чекала ще більше: після кінця ери "Ліверпуля" та вимушеної дискваліфікації англійських клубів європейський небосхил захоплював хто завгодно, але тільки не англійці. І ось, нарешті... За вихід до фіналу манкунці заплатили дорогу ціну: не змогли вийти на поле Кін, Скоулз, із пошкодженням підійшов до вирішального поєдинку Стам. Та лава запасних у "Манчестера" надто довга і тимчасово вибулим знайшлася заміна. Але з першого погляду на стартовий склад дивувало подання імен у обороні — Гарі Невілл, Стам, Йонсен та Ірвін. Якщо двоє перших — номінальні оборонці і вже "притерлись" один до одного впродовж довгої

дистанції в прем'єр-лізі, то Йонсен — півоборонець, який був поставлений Фергюсоном в центрі оборони. Що ж до лівого захисника Ірвіна, то Деніс після травми ще не набрав оптимальної форми і в "основі" червоно-білих з'являвся не так часто, як його партнери. У середній ланці, окрім давно знайомих та прогнозованих Бломквіста, з'явився Нікі Батт, якого ще не так давно Фергюсон збирався виставити на трансфер. І лише ліній атака була як завжди: незмінна та нерозлучна "шоколадна парочка", попри невтішні діагнози та прогнози, з'явилася з перших хвилин матчу на "Нью Камп". І, як з'ясувалося, з цих же перших хвилин основна проблема підліпчих Фергюсона виникла саме в нападі.

**БАРСЕЛОНА**

"Манчестер Юнайтед" (Англія) — "Байєрн" (Мюнхен, Німеччина) — 2:1 (0:1). 26 травня. Барселона. Стадіон "Нью Камп". 90000 глядачів.

Судді: П. Коліна, Д. Маццей, К. Пульзі (всі — Італія).

Делегат УЄФА: Р. Ван ден Шток (Бельгія).

"Манчестер Юнайтед": Шмайхель, Г. Невілл, Йонсен, Стам, Ірвін, Бекхем, Батт, Гітз, Бломквіст (Шерінгем, 67), Йорк, Коул (Сольск'єр, 81). Запасні: ван ден Гоув, Мей, Ф. Невілл, Браун, Грінгем. Тренер: Алекс Фергюсон.

"Байєрн": Кан, Маттеус (Фінк, 80), Баббель, Лінке, Куфур, Тарнат, Ефенбергер, Йереміс, Баслер (Салігаміджич, 89), Янкер, Циклер (Шолль, 71). Запасні: Дреєр, Гелмер, Штрунц, Дасі. Тренер: Отмар Гітцфельд.

Голи: Баслер (6), Шерінгем (90), Сольск'єр (90).

Попередження: Ефенбергер (60).



### БОЛЮ

**"ЗА ДВА КРОКИ ВІД РАЮ"**

"Наша команда ще ніколи не була такою сильною", — постійно наголошував Франц Беккенбауер. Його слухали — з повагою, але пропускати слова поза вуха. "Яка ж там сила, коли програли перший матч групового турніру посередньому "Брондбю", — розмірковували вголос скептики. А Кайзер Франц тільки загадково посміхався... Сміється той, хто сміється останнім. На одному диханні німці дісталися до фіналу, переїхали на шляху до нього нашого чемпіона (і відомо німцям належне — перемогли законірно). Оже, фінал для заздалегідь досвідченої монхенської команди та її диво-тренера. До "головного матчу сторіччя" німці підійшли майже в оптимальному складі — були відсутні лише давно травмовані Елбер та Лізарзо, яким вже давно була знайдена заміна.

Була великою спокоса побачити з перших хвилин матчу відкритий та видовищний футбол. Цього не сталося.

"Вино" — німці, яким вже на початку поєдинку вдалося забити чудовий м'яч. І знову, як і в півфіналі, це зробив Супермаріо, довісивши ще раз, що він не лише грубий та прихильник лива. А потім була гра, хвилини із вісімдесят "зіткана" за сценарієм Отмара Гітцфельда: надшліш опіка атакуючих гравців, два півкола захисних "редутів", пресинг і як пружина — контратаки. Оборонці, які отримали на свою адресу масу критичних стріл після киявського поєдинку, в цьому матчі із своїми обов'язками справлялись непогано. Більше того, Куфур звагал "з'їв" Коула. Лінке та Маттеус грали дуже чітко, перемогли опонентів навіть у повітрі, Маттеус левною мірою навіть здивував — його авантюризм "наскоків" до штрафного майданчика англійців майже не було. Півоборона монхенців у цьому поєдинку виконувала більше рутинної роботи: Тарнат, Баслер, і особливо Йереміс. Великий об'єм роботи виконував і Ефенбергер.

(ЗАКІНЧЕННЯ НА 2 СТОР.)

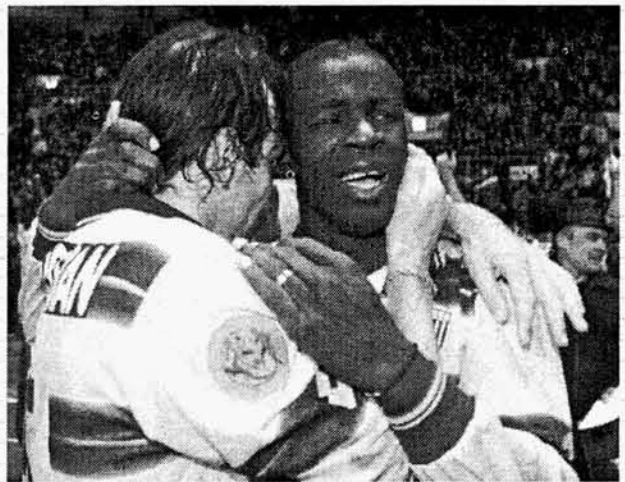
(ЗАКІНЧЕННЯ НА 2 СТОР.)



# СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА ЄВРОСЕЗОНУ



## ВЕРСІЯ "УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ"



**Ліліан ТЮРАМ**  
("Парма", Італія)

96-й рік вибуху французького футболу, коли відразу в трьох європейських командах П'ятої республіки вдалося досягти значних успіхів. Багато чекали й від французької збірної на ЧС-96, але вона в півфіналі поступилася чехам. Втім, і це було досягненням, яке не обминуло увагою італійські мільярдери — один за одним збірники "триколірових" переїхали на Апенніни. Серед них був і оборонець "Монако" Ліліан Тюрар, який одягнув футболку "Парми". З тих пір француз став незмінним в обороні італійського клубу — його заслугу у тому, що "Парма" опинилася серед кращих за пропущеними м'ячами в серії "А", не варто зменшувати. Як і Буффон, Тюрар є одним з головних конструкторів потрійного успіху "Парми" нинішнього сезону. Але, безперечно, Ліліан Тюрар став відомим усьому світові завдяки одному матчу останнього Мундіало. У півфіналі проти хорватів він забив два м'ячі, які вивели французьку збірну до фіналу. Чемпіон світу, володар багатьох нагород, Тюрар у своєму футбольному житті вже досяг майже всього. Але 1 січня 2000 року йому буде лише 28. А попереду — ще багато.

**Джанлуїджи БУФФОН**  
("Парма", Італія)

Ще восени 1997 року Буффон у складі "Парми" був заявлений, як третій воротар, під 28-м номером. В Італії, відомій видатною воротарською школою, двадцятирічному юнакові, звичайно, доводиться не один рік чекати свого часу на лаві запасних. Але Буффона ця доля обминула: з осені минулого року він зрештою зайняв місце у воротах "Парми" й більше не поступався їм. Нинішнього року парміці здобули Кубок УЄФА, Кубок Італії й путівку до Ліги чемпіонів, у чому велика заслуга Джанлуїджи. До того ж, його гра в єврокубкових матчах була настільки впевненою, що він був визнаний кращим за більш досвідчених колег — Перудці, Пальюки, Маркеджані. Своім кумиром Буффон вважає Діно Даоффа, якого він у грі навіть не бачив, але чи досягнення мріє повторити чи навіть перевершити. Якщо зважити, що Даофф закінчив грати в 41 рік, то у Буффона ще до десятиріч попереду для здійснення мрії. А італійцям можна лише позавдрити, що в рядях їхньої збірної є голкіпер не тільки на сьогоднішній, але й на завтрашній день.



**Хав'єр ДЗАНЕТТІ**  
("Інтер", Італія)

Тренером, який найбільше вплинув на його становлення як гравця, Дзанетті вважає Лопеса Ігваско з "Банфілда" (Аргентина) — першого клубу Хав'єра. Та й узагалі від Аргентини він ніколи не відмовлявся, постійно наголошуючи на своєму поверненні після ігрової кар'єри. У складі "біло-блакитних" Дзанетті є одним з ключових футболістів: оборонець часто забиває м'ячі, причому нерідко — вирішальні. Але головною країною в його сьогоднішньому житті, безумовно, стала Італія. "Інтер" — це марка, честь якої треба підтримувати постійно. Багатом за нинішнього складу команди Моратті, завжди укомплектованої "зірками", це не вдається. Але Хав'єр не вважає себе "суперзіркою", оскільки в аргентинській збірній зникати в колективній футбол. Саме цей чинник і привів до того, що в останньому, величезно невдалому для "чорно-синіх" сезоні, Дзанетті став одним з найкращих гравців. А найближчим другом у команді він вважає Івана Саморано, який, за його словами, завжди допомагає у важку хвилину. Можливо, латиноамериканська єдність спрацює.



**Лотар МАТТЕУС**  
("Байєрн", Німеччина)



Багаторічним і чесним служником футбольної 38-річний ветеран баварців аж ніяк не заслуговував фіаско на самітньому фініші своєї тривалої, щедрої на події й звернення змагальної кар'єри. А втім, не ці почуття володіли нами, коли майже одностайно голосували за чергове визнання ліберо "Байєрна". В Євролізі він виявив унікальне вміння тримати удар і піднімається на авантажу навіть після гучних невдач. Проваливши матч у Києві, Лотар став одним з героїв повторного напівфіналу, бездоганно справившись із оборонними функціями й агрутувавши навколо себе молодих партнерів. І в барселонському фіналі він зіграв не тільки надійно, а й творчо, за необхідності з'являючись в атакуючій лаві команди й ведучи за собою одноклубників. А втім, так було і в більшості матчів групового турніру. Звісно, він позначався на функціональних можливостях спортсмена, проте Маттеуса те стосується найменшою мірою. Він живе грою і вона віддає йому прихильність. Саме тому у виконанні мюнхенської "десятки" зовні не помітна важка фізична праця — Лотар є творцем на полі й нагадує найкращі зразки яскравої бундескоманди часів Беккенбауера, Брайтнера, Румменігге та Клінсманна.

**Синіша МИХАЙЛОВИЧ**  
("Лацио", Італія)



Перемога римлян у Кубку кубків стала для Михайловича не лише спортивною, але й політичною подією — вона є для нього своєрідною сатисфакцією за натовську агресію проти його рідної країни. Як відомо, Синіша був одним з перших югославських футболістів, які виступали за пропозицією акції протесту проти натовців: "Я присвячую перемогу в Кубку кубків тим моїм співвітчизникам, які зараз гинуть під натовськими бомбами". Вклад Михайловича у загальну перемогу "Лацио" не можна переоцінити. Особливо він був великим у першій половині розіграшу, коли з гри через травму один за одним вибували Вієрі, Де ла Пенья, Недвед. Удвох із Саласом Синіша взяв на себе функції лідера команди, яка восени заклала фундамент весняних перемог. Нині, коли до основи повернулися втрачені зірки, Михайлович не загубився й є провідним оборонцем "Лацио". Римляни втралили в останніх турах золотого італійського чемпіонату, проте здобули право грати в Лізі чемпіонів наступного сезону. Завдання ставляться максимальні.



**Райан ГІГЗ**  
("Манчестер Юнайтед", Англія)

Єдине, за чим нині шкодують англійські вболівальники, так це за тим, що провідний півоборонець "Манчестера" Райан Гігз захищає кольори збірної Уельсу, а не Англії. До речі, дебютував Райан у збірній досить рано — в сімнадцять років. І одразу проти німців. Дебют у "Манчестері" виявився також надто раннім. Але на відміну од своїх партнерів по юнацькій команді, валлєць зміг з першого разу — надійно, і, здається, довично, здобути "прописку" в "основі" манкуніанців. Як правило, талановитих футболістів переслідують травми. Не є винятком і кар'єра Гігза — причому це траплялося із ним у найбільш невідповідні моменти. Але він, крім усього, ще вмів й терпіти та чекати. Його гол у півфіналі "Ювентусу" на останніх доданних секундах став справді моментом істини.



**Девід БЕКХЕМ**  
("Манчестер Юнайтед", Англія)

Доля із самого початку була прихильною до Бекхема. Ще в зовсім "ніжньому" віці батько привів його до знаменитої дитячої школи "Манчестер Юнайтед". І досвідчені фахівці одразу в незграбному, скромному хлопчині розгледіли неабиякі здібності. Він уже в підлітковому віці став чемпіоном Англії у складі "Манчестер Юнайтед". Щоправда, серед юнацьких команд і одразу ж "проспівалася" загроза — із "Готтенхему", "Евертона". Особливо його "бутов" доматалась у "Ліверпулі". Але він твердо вирішив, що коли й гратиме десь, то лише в "Манчестері". А потім було стрімке сходження до вершин майстерності, визнання, слави. Своїми феноменальними диригентськими здібностями він мало не затмарив славу самого Еріка Кантона. Однак розчарування та цькування публіки чекало його після закінчення останнього чемпіонату світу. Але він зумів пройти й через це, бо, справді, великий не той, хто не падав, а той, хто зміг підвестися. І за перемогу у Лізі чемпіонів Англія йому пробачить все.

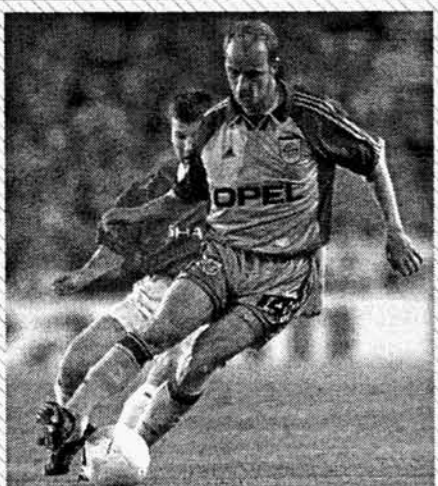
**Едгар ДАВИДС**  
("Ювентус", Італія)

Народившись у Суринамі, він, як і його попередники, потрапив у поле зору селекціонерів голландського "Аяксу", які забрали його до невідомої школи клубу. В "Аяксі" й починається кар'єра Давида: на початку 90-х клубові знову вдається з власних вихованців створити суперклуб, який у 95-му виграв Кубок чемпіонів. Атакуючий півоборонець Едгар Давид є одним з лідерів команди. Йому надходять змагальні пропозиції від італійських та іспанських клубів, але Едгар ще на рік залишається в "Аяксі". І знов потрапляє до фіналу Кубка чемпіонів, де поступається "Ювентусу". Лише після цього Давид приймає пропозицію "Мілана", який покладає на голландця великі надії. Але Едгару не вдається стати для команди Берлусконі другим Гуліттом, та й узагалі "Мілан" був не той: за півтора року перебування в ньому Давид не досягає нічого. У грудні 1997 року він переходить до "Ювентуса", де, нарешті, знаходить себе в команді-фіналіста Кубка чемпіонів-98 голландець знов серед лідерів. У нинішньому сезоні, коли звалили в грі Зидана та Дешама, а також був травмований Дель П'єро, Давид став ключовим гравцем "Ювентуса".



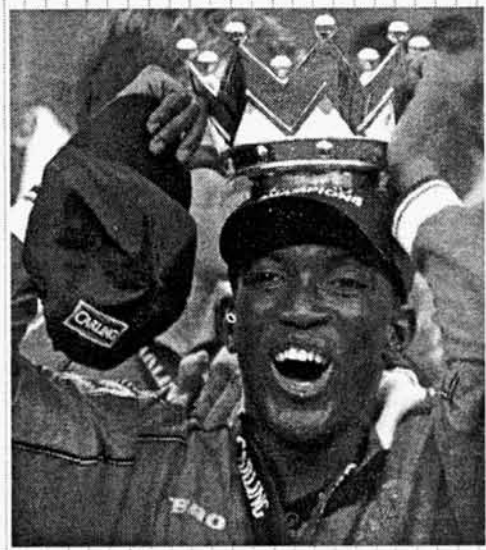
**Маріо БАСЛЕР**  
("Байєрн", Німеччина)

Один з найвишуканіших виконавців німецького футболу. Природа щедро наділила його схильністю до гри творчої, що базується на вмінні бездоганно володіти м'ячем. Удар з різних позицій і різного типу, завдані Супер-маріо, можуть слугувати хрестоматійним взірцем для молоді. Якби не складний характер і легітимо для німців бажання уникати надмірних фізичних навантажень, атакуючий напівоборонець баварського клубу міг би стати "зіркою" світового масштабу. Натомість Баслер через блискучі виступи з тривалим ігровим мовчанням, а за відсутності сталості, що є ознакою найвищого класу, сподіватися загальної визнання важко. На щастя для "Байєра", вирішальні поєдинки Ліги чемпіонів УЄФА він провів натхненно і допоміг одноклубникам пробитися до фіналу. Гол Маріо в мюнхенському матчі з "Динамо" став важливим подвійно — красивим і вирішальним. За оцінками фахівців, — один з найкращих гравців основного єврофіналу сезону-98/99. Дивертисмент концертних номерів у його виконанні, що органічно вписувалися в ігрову систему баварців, був окрасою матчу, що тримав у напрузі футбольний світ.



**Андрій ШЕВЧЕНКО**  
("Динамо", Україна)

Ігра елегантний, швидкість у поєднанні з потужністю, незвично широкий навіть для форварда наших днів діапазон дій — ось риси, що виокремлюють українця з-поміж групи найобдарованіших футболістів сучасності. А ще йому притаманне вміння забивати вирішальні м'ячі в найважливіших матчах — приміром, з "Арсеналом", "Реалом" і "Байєрном". Андрій може по праву вважатися єврокубковий сезон, що тільки-но минає, успішним. А втім, як і "Динамо", лідером атак якого є найкращий снайпер Ліги чемпіонів УЄФА. Шевченкові ще не виповнилося й двадцяти трьох, він прогресує й продовжує радувати своїх симпатиків новими гравцями таланту. В єврозмаганнях відкриттям сезону стали штрафні удари у виконанні динамівського суперфорварда. Віртуозно проведений у ворота лондонців Симена та мюнхенця Кана голи "пострілами" зі стандартних ситуацій засвідчили, що киянин прагне розширити арсенал індивідуальних можливостей, а його мобільна й маневрена гра по всьому полю дає змогу увияти еволюцію футболу наступного тисячоліття.



**Дуайт ЙОРК**  
("Манчестер Юнайтед", Англія)

Напевно, того вечора, в середу, за "Манчестер Юнайтед" вболівала вся Центральна Америка. Це легко пояснити — за "червоно-білих" грав виходець із забутого Богом та людьми далекого Тринідада й Тобаго. Тієї фірмової гри, до якої ми вже звикли, Йорк у фінальному поєдинку не показав. Однак це навряд чи йому зайвий мінус: просто це і ще раз підтверджує серйозність опонентів та їхнє вміння зіграти в обороні. А розпочинав "карибський діамант" свою британську кар'єру далекого 1989 року: вісімнадцятирічний юнак прибув до Бірмінгема захищати кольори місцевої "Віллі" та підкорювати туманний Альбїон. І це йому вдалося цілком: тричі поспіль, в 1996-98 роках, він визнавався найкращим гравцем на "Віллі Парк". У цьому клубі він досяг стелі, а йому треба було прогресувати. Тому й з'явився в цьому сезоні Йорк в таборі манкуніанців і одразу ж став "своїм" та найкращим бомбардиром.

### НАЙКРАЩІ БОМБАРДИРИ

ЛІГИ ЧЕМПІОНІВ	КУБКА КУБКІВ	КУБКА УЄФА
Андрій Шевченко ("Динамо", Україна)	Алон Мізрахі ("Маккабі", Ізраїль)	Джон Барлетт ("Цюрих", Швейцарія)
Дуайт Йорк ("Манчестер Юнайтед", Англія)	Заза Джанашия ("Локомотив", Росія)	Дарко Ковачевич ("Реал Сосьєдад", Іспанія)
Сергій Ребров ("Динамо", Україна)	Сулейман Уларе ("Генк", Бельгія)	Томаш Кулавик ("Вісла", Польща)
Златко Загочич ("Порту", Португалія)	Міленко Шполярнич ("Аполлон", Кипр)	Евріко К'єза ("Парма", Італія)
Нуно Гомеш ("Бенфіка", Португалія)		

Примітка. В дужках — м'ячі, забиті в основному турнірі.

### Український ФУТБОЛ

#### ЧИТАЙТЕ "УФ"!

Нормою для газети стали оперативна інформація про внутрішні змагання, публікації ексклюзивних інтер'ю з особистостями й зірками популярної гри, аналітичні матеріали про справи в нашому футбольному господарстві.

Щоб регулярно трічі на тиждень з липня читати улюблену газету "Український футбол", треба заплатити 2 гривні 40 копійок за місяць, 7 гривень 20 копійок — за три місяці і 14 гривень 40 копійок — за півроку.

Передплатний індекс — 60994.  
ТОЖ ЗАЛИШАЙМОСЯ РАЗОМ І НАДАЛІ!



"КІПАНІ" "ЗЛІПІВ" З МЕНЕ ОБОРОНЦЯ?

Кахо, позаду черговий сезон. Наскільки ефективним він виявився для команди і не питаю. Той факт, що втратив у своїй історії "Динамо" пробилося до північного району найпрестижніших клубних заман континенту, говорить сам за себе. А як оціниш особисті дії?

— Коли виник подібний момент у зустрічі з "Моноко", одразу виявив ініціативу пробити. Можливо, швидкоплинності м'яча певною мірою посприяли й Фортуна. Але хлопці після того ще доволу жартували. Мовляв, без забитою штрафного Каладзе тепер начебто і поле незручно залишати.

Почувався настільки психологічно розбитим, що не хотів навіть більше виходити на поле. Тренувався автоматично. Із стресовою стану вивів Лобановський, пояснивши під час індивідуальної бесіди, що на цьому житті не закінчується. Київський матч — уже історія. На черзі — екзамен у Мюнхені... Який, правда, скледи не судилося.

— Вернемось до трох назад. До групового турніру. Прокоментуй, будь ласка, метаморфозу. Провальний старт, за ним — феєричний фініш.

— Гаразд. Знаю, крім "Динамо", тобою цікавилися ще кілька авторитетних клубів. Так, "Анדרлехт", дортмундська "Борусія" і "Аланія". Причому з усіма тривали конкретні переговори.

— Чим же тобі не сподобалися зарубіжні гранди? — Німеччина і Бельгія — це чудово. Але не забувай. На той момент мені було лише двадцять. У такому віці не хочеться сидіти на лаві.

— Якщо провести паралелі між українськими та грузинськими чемпіонатами, який домінуватиме? — Звичайно, перший. Тут має місце технічно-атлетичний футбол, на Кавказі ж суто технічний. Тим паче в Грузії взагалі лише одна більшість до фінальної стадії Євро-2000 практично не залишилась.

— Лише теоретичні. У разі перемоги в усіх матчах. — Цими днями грузинський збірну очолює голландський фахівець Боскам. Гадаєш, ефективний крок з боку керівників Національної федерації? — Одряджу важко об'єктивно оцінити. Доведе це час. Особливо з тим, що не знайомих. Отримав лише викилик на послідок 30 травня в Норвегії.



2 січня 1998-го. Перше тренування київських динамівців на рідному стадіоні після двадцятидвотижневих відпусток.

Ексклюзив

"ГУЛЯЮ ХРЕЩАТИКОМ — НАЧЕ НА ПРОСПЕКТИ РУСТАВЕЛІ"

Кахо КАЛАДЗЕ:

"Уралана", інформація було достатньо. Про Каладзе ж практично нічого не знав. Тбіліський "Динамо" не вразило діяло в європейських клубних турнірах, та й щорічному Кубку Спіддружності виявлялося, як правило, командою другого ешелону. На подібному тлі важко когось виокремити.

— Уралана, інформація було достатньо. Про Каладзе ж практично нічого не знав. Тбіліський "Динамо" не вразило діяло в європейських клубних турнірах, та й щорічному Кубку Спіддружності виявлялося, як правило, командою другого ешелону.

— Каладзе ж практично нічого не знав. Тбіліський "Динамо" не вразило діяло в європейських клубних турнірах, та й щорічному Кубку Спіддружності виявлялося, як правило, командою другого ешелону.

— Каладзе ж практично нічого не знав. Тбіліський "Динамо" не вразило діяло в європейських клубних турнірах, та й щорічному Кубку Спіддружності виявлялося, як правило, командою другого ешелону.

ЧЕМпіОНАТ УКРАЇНИ ВИЩА ЛІГА. ПЕРЕНЕСЕНИЙ МАТЧ 16 ТУРУ

Table with 4 columns: Rank, Team, Points, Goals. Lists teams like ЦСКА, Дніпро, Шахтар, etc.

Advertisement for 'Вітасмо!' featuring a soccer player and text about a weekly program.

АФІША ТУРУ: 28

29 травня (субота) 217. "Ворскла" — "Металург" Д. Судья: В.Шельменко (Київ). Усього 3:1=2-0, 2-0.

ПРОГНОЗ ФАХІВЦЯ

Прогноз на результати матчів 28-го туру висловлює делегат Федерації футболу України, суддя сезонної категорії Михайло БУРБІЛ.

31 травня (понеділок) — 21.45

1 червня (вівторок) — 9.20 Редактор популярної програми "Футбол від УТН" Олександр Борисенко представляє черговий випуск: "Розповідь про фінальний матч Кубка України "Динамо" — "Карпати".

НА ВАШИХ ТЕЛЕЕКРАНАХ

ПОНЕДІЛОК — 31 ТРАВНЯ УТ-1 21.45. "Футбол від УТН". Євроспорт 23.30. "Єврогол". ВІВТОРОК — 1 ЧЕРВНЯ УТ-1 9.20. "Футбол від УТН". УТ-2 14.30. "Футбол-ретро".

Advertisement for 'УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ' magazine and related services, including contact information and a phone number.